

Recensie | Beeldende kunst

Rubberhandschoenen, nu zelfs in de galerie

Galerie Arnout van Albada maakt smakelijke schilderijen van fruit en kaas, vlees en vis, taarten en veel puddingen. Dit voorjaar schilderde hij ook latex handschoenen.

Arnout van Albada, *Sempermed Supreme*, 2020. Eitempera en olieverf op paneel. 35 x 43,5 cm.

Foto Art Revisited

Galerie

Arnout van Albada. Tot en met 27/6 in Galerie Mokum, Oudezijds Voorburgwal 334, Amsterdam. Inl: galeriemokum.com

✎ **Gijsbert van der Wal**

🕒 9 juni 2020 om 11:37

🕒 Leestijd 2 minuten

📌 Opslaan in leeslijst

Het gebruik van latex handschoenen neemt hand over hand toe. Zag je ze eerst vooral in de verpleging en bij de tandarts, sinds corona rondwaart worden ze ook gedragen op de markt, in broodjeszaken en in ijssalons. Achteloos worden ze aan- en uitgetrokken en weggegooid. Niemand die erbij stilstaat. Behalve de Groningse schilder Arnout van Albada (1968). Dit voorjaar maakte hij een paar operatiehandschoenen tot onderwerp van een stilleven. Het schilderij hangt op een kleine tentoonstelling van Van Albada's werk bij Mokum, de Amsterdamse galerie voor verregaand realisme. Je komt de latex handschoenen nu dus zelfs in het galeriewezen tegen.

Ze liggen, recht van boven gezien, op een mintgroen tafelkleed. Hun wit is geschilderd in vele grijs tinten: blauwig, rozig, paarsig en gelig lichtgrijs. De zachte schaduwen van vouwen in het kleed maken een grid van de ondergrond, een recht rasterpatroon. Daarop liggen dus die slappe vijfvingerige vormen, ook met vouwen erin, net uit de verpakking blijkbaar en ongedragen. De vingertoppen nog gerimpeld als echte vingers na de afwas. Straks worden de handschoenen aangetrokken en komen al die vouwen en plooien strak te staan, maar nu liggen ze nog even bevallig te poseren voor de schilder.

Arnout van Albada, *Witte chocoladepudding*, 2020. Eitempera en olieverf op paneel, 25 x 29 cm.

Foto Galerie Mokum

Wie Van Albada een beetje volgt en bijvoorbeeld in 2017 zijn overzicht in het Drents Museum zag, weet dat het handschoenenstilleven voor hem een wat atypisch schilderij is. Meestal geeft hij zijn onderwerpen in een tabletop-opstelling weer, van opzij en op ooghoogte. Bovendien zijn ze bijna altijd eetbaar. Hij maakt smakelijke schilderijen van fruit en kaas, vlees en vis, taarten en puddingen - vooral veel puddingen. Een witte chocoladepudding tegen een zachtpaarse achtergrond lijkt van een afstandje glad en glimmend, maar blijkt van dichtbij toch duidelijk gemaakt van kleine verfveegjes, die samenscholen tot lichtreflecties en gekleurde schaduwen. Een Jell-O frambozenpudding vangt niet alleen licht, maar laat ook licht door: hij staat op zijn bordje te branden als een stoplicht op rood.

Van Albada's stillevens hebben op het eerste gezicht iets steriels en reclame-achtigs, maar getuigen toch altijd van kijk- en schilderplezier. Bij hun doorwerktheid zijn ze licht en kleurrijk gebleven. Hij ziet de aantrekkelijkheid van zachte toetjes, maar evengoed van een lege Nesquik-verpakking of een stel wegwerphandschoenen. En als hij ze schildert, zie jij die aantrekkelijkheid ook.